

Mis on tõde

Tõde on otsitud ajandite kestel. Tema on räägitud ja kirjutatud palju. Tõde on leitud olemat inimesoo suurimaid vajadusi. Seni aga on ta jäänud laiematele hulkadele kätte saamata.

Teadus pidi olema suurimaks tõe levitajaks. Siiski tõe juure pole ta paljusid viinud. Ta juhib meid küll läbi ilusate metsade, üle õitsvate aasjade, ja tühjade liivakõrbede, tutvustab meid elava ja eluta hoodusega, juhib meie pilgud läbi taevastina tähtedeni ja avab meie silme ees peidetud elusala-dusi, kuid tõde ei seleta ta mitte ega vii inimest tõe juure.

Palju seletusi on antud tõe piiritlemiseks. Ühes kiiratumade loosis küsiti mis on tõde, ja üks õpilane tõmbas sirgjoone ja tähendas, et see kujutab tõde, ja wale kujutamiseks ta tõmbas kõvera joone. See vastab umbes mõltele. Me saame veel parema piiritletu tõe jaoks, kui ütleme: Tõde on see, mis on olemas, wale on see, mida pole olemas. Tõde on muutmatu ja jääb jarmaks alati.

Mitmed ütlevad, et see on tõde, mida keegi tõeks peab. Sel puhul ei olekski kindlat tõde, waid on nii palju tõdesid, kui palju on inimesi maailmas. Siin wahetatakse ära „tõde“ ja „tõekspidamine“. Tõekspidamised muutuvad, isegi sama inimese juures. Mida keegi pidas tõeks kümne aasta eest, seda ta ei pea tõeks enam täna. Mitmed asjad, mida teadus luges tõeks aastate eest, ei ole tänapäew enam tõde tema silmis. Tõde iseenekest aga on olemas alguisest saadik ning on kõige olemise alus ja siju. Tõde on muutumatu. Tõekspidamised aga pole wanemad kui inimesuug ja muutuvad ühes inimestega. Wanasti peeti tõeks seda, et maakera on lame, asub millegi asja peal ja on universumi keskpunktiks. Nüüd on see tõeks pidamine muutunud. Aga tõde kui niisugune maakera kujust, asendist ja wannisest on jäänud endiseks, maakera on nagu ta on.

Wahest räägitakse nutest ja wanadest tõdedest. Tõde ei saa üldse olla wana ega uus, sest ta on üthästi wana kui uus. Inimeste tõeks pidamised aga wõiwad olla wanad wõi uued. Teatud osa tõde on jalgunud inimese teadwuses ning on temale uus.

Tõde ei tule üldse otüda inimeste juurest. Jeesus ütles: „Mina olen tee, tõde ja elu“. See on

ta arusaadatu, kui teame, et tõde on kõige olemasolewa siju, igawene, muutmatu. Issand nimetab end nimega „Mina olen“. See tähendab, et temal ei ole minewikku ega tulewikku, waid ainult olemist, ta on igawene. Kõik on tema läbi loodud, kõik seisab temas koos.

Inimesed wõiwad tunda tõde ainult nii palju, kui palju tõde end ilmutab. Ja inimene teab ainult wäikese osa kogutõest. Peale ühtikute tõesõnaste, mis puudutawad meie nähtawat ja tajutawat maailma, on teine osa, mis puudutab igawesi asju ning küsimusi ja ka meie tulewast elu. Tõde tunnustamisega tegeleb usk. Teadusel pole siin palju kaasa rääkida, sest ta ei ulata nii kaugele.

Maailm on wawelunud efiarwanustes aastatuhandeid. Inimesoo lunastamise, surma, hantaguse seisukorra, igawiku, maailma saatuse ja paljude muude küsimuste üle pole wõinud keegi anda wastust. Ainult Jumal ise, kes on tõde, andis wastuse neile ülitähtsatele küsimustele. Jeesus ütles: „Ma olen selleks sündinud ja selleks ilmale tulnud, et ma pean tõele tunnistust andma.“ Tõesti Jeesus oli tõe tehaustus. Ta mõtles, rääkis ja elas tõde.

Kristus on lahkunud ühtlikult siit maailmalt, aga tõde on jäänud siia. See on Jumala sõna, milles on wäljendatud Jumala mõte ja tegu.

Inimeste waated ja tõeks pidamised on aegade jooksul muutunud. Maailma nägu on ka muutunud. Kuid jumalik tõde ei muutu. Issanda sõna on jäänud endiseks.

Tänapäewa teadus wõi inimeste uskuatus ei muuda seda jumaliku tõde, mis wäljendatud tema sõnas. Wastasel korral see polekski tõde. Ainult wale wõib muutuda, aga mitte tõde. Kuidagi peab olema maailm tekkinud, kuidagi peab ärapääfimine tulema. See saab olla ainult ühtewiisi. Ja oluford, kuidas asi on — ongi tõde. Neist asjust räägib Jumala sõna.

Tõde on elu, wale on surm. Tõde ei awaldu ainult usus ja tõeks pidamises, waid elus. Tõde puhastab ja wabastab inimese pahast ja kurjast. Tõde kui walgus ilmutab kõik, mis kellegi elus on paha.

Eelseisvast konverentsist

Saadikud ja külalised

Iga usuihingu nõukogu teatagu liidu aasta-peakoosolekust oma kahel jumalateenistusel, määraflu usuihingu täiskogu koosolekud saadikute valimiseks ja nõukogu pangu täiskogule saadikute kandidaadid ette, keda täiskogu wolitab saadikuks liidu peakoosolekule.

Saadikuid aastapeakoosolekule wõib iga liitu kuuluw usuihing walida iga kümne liikme kohta üks ja peale selle ühe üldsaadiku. Iga usuihingut palume saadikud walida ülalmainitud korras ja saadikute nimekirja enne konverentsi liidu sekretäriks saata. Wõimalikult olgu iga usuihing esindatud ja kuigi wõib olla igalt poolt ei suudeta saadikuid täisarwuliseft saata, siiski olgu iga usuihing walimis saatma oma esindaja, ja kui waja, usuihing hoolitsegu oma ainja esindaja-saadiku reisuksude eest. Muudu katab iga saadik oma kuulud ise, aga erijuhtumil wõib usuihing aidata reisuksulufid fatta.

Saadikutele ja osawõtjatele öde-wendadele nurettetakse öökorteri eest nii kui tawaliseft jeda on tehtud. Kaasa tuleb igaühel wõtta woodipesu ja tühi küljealuse kott. Loidu eest nurettseb igaüks ise. Wõimaluse korral Tallinna usuihingu heategeuuse osakond annab odawamaid lõunaid.

Need oleffid üldasjad. Aga peale kõige selle, toogem kaasa wana hea adventwaim ja rõõm meie juurest tööst. Rahwetagem meie konverentsi pärast. Wõimaldagem endale tulek sinna. Seadkem oma töö ja puhkus nõnda, et saate tulla meie juurtele koosolekutele. Need on ju meie eripühad, nii kui wanal Iisraeil, kus terve kogudus kogunes Jehoowa ette.

Meie usume, et saame wäga hea konverentsi. Külalised konverentsile tulewad wannad G. E. Nord, Põhja-Euroopa diwisjoni sifemisjoni osakonna sekretär, W. T. Bartlett, Põhja-Euroopa diwisjoni hingamispäewakooli ja noorsoo osakonna sekretär, ja W. A. Spicer, General Konverentsi endine esimees ja praegune sekretär. Need wannad on töös ja tõekuulutusel palju Jumala abiga foyda saanud, nende juurtes on juba hõbehalli töö ja läbielude pärast, ja me oleme tänulikud Jumalale nende üle, et nad meie konverentsile tulewad. Wend W. A. Spicer on üks neid wendi, kes adventliikumise pioneeride ajal noormehena tuli töe juure, ta on isiklikult öde G. S. Whita'iga kaasa töötanud ja seepärast wõib ta palju Jumala tööst meile jutustada. Saruldane juhus on selleft külalist-wenda meie konverentsil näha.

Noorsoo kongress on konverentsi wiimane osa. Tahan loota, et palju noori sellest osa wõtawad ja juba konverentsi algul kohal on. Jään ootama kristliku jälleuägemist.

Jääme lootma Issanda õnnistusi meie kokkutulemiseks.
Ed. Mägi.

Päevakord

G. P. A. Eesti Liidu aasta-peakoosolek peetakse Tallinnas, Merepuiestee 14-a, 29. juunist — 4. juulini s. a. järguise päewakorraga:

1. Awamine.
2. Liidu walimiskomisjoni ja töönõukogude walimine.
3. Liidu 1937. a. tegewuse aruanded.
4. Liidu 1939. a. tegewuskawa ja eelarwe
5. Liidu põhikirja muutmise.
6. Liidu waimulike ja ametnike walimine eelolewaks tegeuusaastaks.
7. Jookswad asjad.

Aasta-peakoosoleku quwaistung on 29. juunil kell 10.30 hom. Ei ilmu määratud ajaks liidu põhikirjas ettenähtud saadikute arw peakoosolekule, wõib liidu põhikirja § 19. põhjal aastapeakoosolekut pidada ühe tunni pärast, mis on otsusewõimeline ilmuud saadikute arwule waatamata.

Liidu nõukogu.

Konverentsi ajal

Konverentsi ajal peetakse faks ristimist, üks wanematele ja teine noorematele. Konverentsi ajal korraldatakse selleks etteuvalmistusklassid. Kogudused ja grupid, kellel on tuua uusi liikmeid ristimisele, teatagu sellest liidu juhatusele kohe, ilmuudes konverentsile.

Noorte ristimiseks

tehakse Tallinna koguduse juures juba eeltööd. On peetud igaal nädalal etteuvalmistuskoosolekud, millest noori on osawõtnud kahetja isiku ümber. Kõit need noored on koguduste liikmete lapsed. Meie palawaim soov on, et meie omad lapsed ka oleffid seal usus ja koguduses, kus meiegi oleme, seepärast wanemad on eriti rõõmsad, et oleme korraldanud Tallinnas noorte ristitawate klassi. Meie soov on noori ka wäljaspool Tallinnat noorte-klassi kutsuda ja neid ristida noorte kongressi ajal.

Kindlasti on kaasvõitlejad lastevanemad ja ka meie noored sellest huvitatud. Seepärast valmistage oma koguduses noori selleks ette, juhatage neid tões, palvetage nende pärast ja tooge nad noorte kongressile ristimiseks. Ristimine toimub konverentsi ja noorte kongressi hingamispäeval, 2. juunil. Võimalik, et teine noorte ristimine on ka veel kongressi lõpul, kui leidub soovijaid. Võiks Jumala Waim meie seas olewaid noori wiia otjustamisele ja tuua seadusete gemisele

P ü h a õ h t u s j ö ö m a a e g

korraldatakse ka konverentsil, eriti nendele liikmetele, kes pole ehk kuu saanud Issanda surma mäletada, need liikmed eriti, kes on elamas üksikus kohas maal jne. ja on võimaluse saanud tulla konverentsile ning sooviks siin osajäämist. See osajäämisekoosolek ei ole kohalikele liikmetele — nendele tehakse see omal ajal — see on waid üksik-liikmetele ja ka neile, keda ristitakse konverentsil. Teatagu sellest liidu juhatusesele kohe tulles konverentsile.

Liidu juhatus.

Meie tähtpäevi

- 4. juunil — Kasvatuspäew.
- 11.—18. juunil — Ohvrinädal.
- 18. juunil — S.p.-kooli 60. juubelipäew.
- 29. juunist — 4. juulini — Konverents.

Kirjanduse müük

Konverentsi ajal on korraldatud meie kirjanduse müük ja kirjanduse hindade on alandatud. On saada:

Tunnistused — Kr. 1.—; Suur võitlus — Kr. 1.25; Siioni laulud — Kr. 1.20; peale selle muid alandatud hinnaga.

Noorsoo kongress

Kõikjal kõnelewad noored ja juniorid oma eelseiswast 3. ülemaalsest kongressist, mis peetakse ära 1.—4. juulini Tallinnas. Külastades osakondi ja rääkides noorte ja junioridega, võib näha, et igalpool on huwi suur. Müüd jääb veel waid oodata mõned nädalad ja siis koguneme kokku kõikidest osakondadest. Ülejäänud päewad tahame kasutada heaks ettevalmistuseks. Tähtis on, et iga noor ja iga osakond mõtleks õigeaegselt jõudule. Wäikesed põhjused, mis kongressist osavõttu püüawad takistada tuleb kõrvaldada ning otsida teid ja võimalusi selle külastamiseks. Meie ootame esindajaid kõikidest osakondadest. Ka üksikult võitlewad MB-lased ja juniorid olgu kohal.

Loodan, et eeltöö lauludes ja muus esinemises

on igalpool hästi korraldatud. Meile tulewad külalised naaberriikidest nagu Soomest ja Rootsist ja võib olla ka mujalt. Neid tahame rõõmus-tada juure osavõttuga ja hea esinemisega.

Kongressid on olnud alati õnnistujeks meie noortele. Ka käesolew kokkutulemine tahab kõiki finnitada usuvõitluses ja viimases tões; tahab aidata lahendada noorteelset puutuwaid küsimusi ja probleeme ning anda head nõu paljudes asjades. Seepärast on see kokkutulemine tähtis igale noorele isiklikult.

Soowin kõikide MB ja JMB-laste jälleägeni kongressil. Jumal aidaku meid selleks!

W. Sutve.

Tänuavaldus

Möödunud juurnädalatöö lõppes meil eduga. Selle hea kordaminek on Jumala abi ja õnnistuse tulemus. Meie ületasime ühise eesmärgi, kusjuures paljud kaasvõitlejad ja grupid saavutasid mitmekordse eesmärgi. Rõhke ja üksmeelne osavõtt oli tõenduseks kaasvõitlejate misjonivaimust ja tahtlikkusest Issanda töös. See oli meie ühine töö ning rõõm ja õnnistus selle teostamisel

on ka ühine. Kogutud läbielud finnitawad meie usku ja julgustawad juuremale tööle.

Ütleme kõigile kaasvõitlejatele, wanematele, noortele ja junioridele südamest tänu, et aitasite anda ühiseid kohustusi ja täita ühiseid ülesandeid.

Issanda rõõm täitku Teie südameid adventtões ja töös ning Tema õnnistus saatku kõiki eelseiswas usuvõitluses.

Liidu juhatus.

Meie koolist

Koolitöö lõpu päevalt

Meie kool saatis tänavuse õppeaasta lõpul teise lõpetajate lennu. Lõpetajaid oli viis. Kuna nüüd kool töötab täielise kooli nime all ja on koolide nimekirja üles võetud, siis loeti neid lõpetajaid siiski kui Adventusühingute Ühiteaduse Kooli esimene lend. Lõpetajad on sooritanud ka vastavad riiklikud katsed.

Rahupäeval, 28. mail peeti koolitöö lõpu päeva eriliste koosolekutega. See on kujunenud ilusaks kombeks juba aastate kestel, anda töö lõpule eriline ilme. Siin esineb kool hulkade ees nõnda kuidas ta on ja mis ta võib.

Meie kool on juba arvukas noorte inimeste kogun. Laulukoor on üsna kogukas ja suuteline, ning esitab koosoleku puhul mõned head laulud.

Riiklike eksamite sooritamisel juba võib järeldada, et kool on teinud tublit tööd ja et koolist on kindlasti palju õpilastele. Kõik õpilased hindavad ja armastavad meie kooli. Lõpetajad oma kõnedes avaldasid sooje sõnu meie kooli kohta, mis nad seal on saanud ja õppinud, ja kuidas nad nüüd tunnevad koolist lahkudes. Kõigepealt rõhutati soovimist olla tões ning minna usus ja äratundmises edasi.

Wend E. Mägi, kes suurt koormat kannab ja kõigest hingest kooli edendab, pidas hingamispäeva koosolekul üldamega kaasaelatud kõne. Ta rääkis kristlikkude noorte ideaalidest. Kõigest Kristus ütles, et kes teda teenib, see käib tema järele. Kool püüab õpetada, kuidas Jeesuse järele käia. Ei ole paremat kui käia Jeesuse järel.

Hingamispäeva õhtupoolikul leidis aset kooli aktus. Kooli juhataja R. Winglas oma kõnes andis ülevaate meie kooli iseloomust ja tööst. Peale selle esinesid lõpetajad kõnedega.

Võetakse uusi õpilasi

Adventusühingute Ühiteaduse Kooli kõigisse klassidesse võetakse uusi õpilasi 1938/39. õppeaastaks. Sisestaumise soovivavaldujad saata koolijuhataja nimele kooli kantseleisse Tallinn, Merepuiestee 14-a, kust saab ka lähemaid andmeid kooli kohta.

Kuidas teenida kooliraha

Ühiteaduse Kooli õpilastel ja kirjandusewangelistidel kooliraha kogumise võimaldamiseks on liidu nõukogu poolt vastu võetud järgmine toetusplaan: kes koolivaheaja jooksul müüb kirjandust 500 krooni väärtuses ja saadud teenistusest maksab 200 kr. kirjanduslattu, saab 50 kr. stipendiumi; kes on kirjandust müümunud 375 krooni eest ja teenistusest kirjanduslattu maksnud 150 krooni, saab 36 krooni stipendiumi; kelle läbimüük on 250 krooni ning kes on teenistusest 100 krooni maks-

Tänavused lõpetajad

V. Truumann, V. Liiv, E. Kana, L. Holm, L. Ziegel.

nud kirjanduslattu, saab 25 krooni stipendiumi.

Kes töötab kogu suwevaheaja, sellele tasutakse reistikulud tööpiirkonda; kelle läbimüük on 500 kr. ning kes on kirjanduslattu maksnud 200 krooni, neudele tasutakse ka tagasiõdit piirkonnast.

Õpilased, kes on asunud kolportöörima, ja kirjandusewangelistid, kes kavatsesid kooli tulla, seadku enestele eesmärgiks saavutada suurim läbimüük ja maksta sisse nõutav summa, et saada suurim stipendium. Saavutanud selle, võib talve jooksul pühenduda täielikult õppimisele, sest sellest summast jatkub küllaldaselt ühe õppeaasta kõigi väljaminekute jaoks. Mõõdunud aastad on näidanud, et selle eesmärgi võib Sumala abiga saavutada. Viimasel õppeaastal oli koolis neli õpilast, kes olid suutnud nii palju töötada, et said suurima stipendiumi osaliseks. Olgu stipendiumide saavutanute arv uue õppeaasta alguseks palju suurem.

Kasvatuspäevaks

Adventrahvas on juurte küsimuste käsitlemiseks ette nähtud erilised päevad. Üks niisugusest tähtsatest ja elulistest küsimustest on kristlik kasvatatus. See küsimus on seepärast väga tähtis, et sellest oleneb meie koguduse tulevikulime. Sest kuidas on adventnoored kasvatatud ja haritud, nii kujuneb kogudus tulevikus.

Seda tähtsat asjaolu arvestades teeb adventrahvas palju oma noorte heaks. Eimene koht, kus adventvanemad õpetavad lastele õigeid elupõhimõtteid, on kristlik kodu. Seal vanemad panevad aluse laste iseloomu, meelsete ja maailma-vaate kujunemisele. Seal rajatakse laste südameis alus usu jaoks. Vanemate poolt pandud alusele peab edasi ehitatama kristlikus koolis, kus valitseb adventvaim ning kus õpetatakse piibli juuri põhitõdesid ja kõiki teisi õppeaineid usulise õpetajate poolt, et noored juurdüksid jumalakartuses ning võtaksid omaks täielikult usulised ideaalid.

Selle eesmärgi saavutamiseks adventrahvas peab ülal üle kogu maailma palju kooli. Ta toob juuri õhvreid jelleks, et anda oma noortele kas-

vatus ja haridus, mis valmistavad neid ette igapäevaseks eluks.

Sama eesmärgi taotleme ka meie oma kodumaal. Sellest annab tunnistust meie kool, mis asub Tallinnas. See ei ole muuks otstarbeks, kui selleks, et adventvanemate lapsed kasvaksid selles usulisel ning jõuaksid Jumalale ligemale ega tarvitse ilmlikes koolis hingata sisse maailmavaimu. Täna õpetatakse kasvatuspäeval pühendame tähelepanu oma koolile, et jõuda selgusele selles, mida ta võib pakkuda meie noortele.

Meie kool on tegutsenud juba kolm aastat. Need aastad on olnud tema kujunemisaastad. 1937. aasta augustist peale kannab meie kool Adventusühingute Ühiteaduse Kooli nime, töötades haridusministri poolt finantseeritud põhikirja alusel. Kool kuulub eritiühbiliste koolide hulka, alludes Haridusministeeriumi Kutsesõnase Ojakonnale. Koolis õpetatakse esmajoones piiblikke aineid, et arendada meie noortel usulisi tundeid ja kujundada kindlaks nende elupõhinõuded Jumala Sõna õpetustele vastavalt. Teiselt õpetatakse selles keeli ja üldhariduslikke aineid. Neid võe-

Meie kooli põhijooned

Adventusühingute Ühiteaduse Kooli tekitab haridusministri poolt finantseeritud põhikirja alusel.

Kooli eesmärgiks on valmistada ette noori inimesi, kes on võimelised vastutavaks ja edukaks töötamiseks tegelikus elus ja usühingute ülesannetes, jelleks neid varustades tarvilikkude teadmiste, oskuste ja harjumustega.

Kooli ülesanded on:

1) arendada õpilaste vaimseid, usulis-kõlbelisi ja füüsilisi omadusi, taotledes harmoonilise iseloomuga isiksust;

2) valmistada ette adventusühingutele ametnikke, nagu usühingute vanemaid, kassapidajaid, kirjatöötajaid ja teisi adventusühingute tegelasi;

3) valmistada ette ewangeeliumikultutajaid.

Kooli kulgus kestab kolm aastat.

Koolil on õppeaastate arvule vastav arv klasse, mis nimetatakse 1., 2. ja 3. klassiks.

Koolis õpetatakse järgmisi õppeaineid:

1) usuteaduslikke aineid: Vana Testamendi, Uut Testamendi, usupõhitõdesid, kirikulugu, usundilugu, kogudusekorra ja homileetikat;

2) keeli: eesti, inglise ja saksa keelt;

3) üldhariduslikke aineid: kodumaa- ja üldajalugu ühes kodanikuõpetusega, maateadust, loodusteadust, keemiat, inimese anatoomiat ja füsioloogiat ühes teravõimuga, matemaatikat ja füüsikat;

4) arve- ja raamatupidamist, laulmist, joonistamist, käsitööd ja võimlemist.

Õppeaineid õpetatakse liidu nõukogu poolt vastuvõetud ja Haridusministeeriumi Kutsesõnase Ojaka poolt finantseeritud tunni- ja õppekavade järgi. Keelte- ja üldhariduslike õppeainete õpetamine toimub kuueklassilisel algkoolil rajanema keskkooli õpetajate järgi, nii et õpilastel on võimalik diendada eksamid riiklikus eksamiskomisjonis keskkooli lõputunnistuse saamiseks.

Kooli esimesse klassi võetakse õpilasteks kuueklassilise algkooli lõpetanud nende usutunnistusele vaatamata.

Teise ja kolmanda klassi ja õppeaasta kestel võetakse vastu õpilasteks ainult neid, kes jelleks korraldataval katsel näitavad, et nad võivad vastavas klassis töötada tarvilise eduga.

Kooli võetakse aineõppijana õppima usuteaduslikke aineid ka neid, kes teistes koolides on õppinud üldhariduslikke aineid ja keeli kooli kulguse ulatuses.

Kooli astuda soovijad annavad koolijuhatajale soovivavalduse ja lihavad sinna juure:

1) tunnistuse eelhariduse kohta,

2) finantstunnistuse ja

3) vanemate kirjaliku nõusoleku kooli astumise üle.

Õppemaksu hirmsus on õppeaasta eest 50 kr., millest tuleb tasuda üks pool esimesel ja teine pool teisel poolaastal.

Koolijuhataja.

KRISTLIKU KASVATUSE PÄEVA KAVA

4. juunil 1938. a.

Avamine
Üldalaul
Palve
Loeng „Kristlik kasvatus“.
Kõne teemal: „Kristlik kasvatus“
Loeng „Kasvatuspäevaks“.
Loeng „Milleks eelistada meie kooli“.
Üldalaul
Korjandus kooli heaks
Palve.

takse läbi kekkkooli õppekava ulatuses, nii et meie kooli õpilased omandavad kekkkooli hariduse. See pärast võime oma kooli nimetada täie õigusega misjonikekkkooliks. Kekekooli lõputunnistuse saamiseks tuleb meie kooli lõpetajail sooritada eksamid riiklikus eksamikomisjonis. Eksamid võib teha kahes järgus, üks osa aineid fewoodel ja teine osa sügijel.

Kooli juhatusel on heameel teatada, et need õpilased, kes lõpetasid täesolewal aastal meie kooli, on edukalt sooritanud eksamid kekkkooli raskemais aineis. Tallinna riiklikus eksamikomisjonis ning võiwad sügijel jatkata eksamite diendamist ülejäänud õppeaineis, et saada kekkkooli lõputunnistus. See asjaolu näitab, et keeltes ja üldhariduslikes aineis wastab meie kooli tase kekkkooli tase-mele. Peab meeles pidama ka seda, et siia juure

tulewad weel piibllilikud ained, mis moodustawad tähtja osa meie kooli õppekawas. Me oleme tänu-likud Jumalale, et oleme võinud tema abiga kujundada oma kooli niisuguseks nagu ta on. Me oleme südamest rõõmsad ka selle üle, et Jumal on õnnistanud meie kooli lõpetajate tööd. Nende töö on tõendus selle kohta, et meie noored võiwad saavutada palju, sest Jumal on nende abimees.

Lõppenud õppeaasta tulemused on näidanud, et adventnoored, kes soowiwad omandada kekkkooli hariduse, võiwad selle saada meie koolis ega tarwitse enam õppida mujal. Sellejuures ei tohi unustada kõige tähtsamat, et ühel ajal kekkkooli hariduse omandamisega saawad noored meie koolis teadmisi piibllilikes aineis, mis on igale adventnoorele väga wajalikud. Neid teadmisi ei ole võimalik saada kusfil mujal koolis.

Meie kool tahab järgida seda kõrget eesmärki, mis on talle seatud Jumalast: arendada noorte usulisi, waimseid ja kehalisi võimeid, taotlede harmoonilise iseloomuga iisikust, nii et noored võiksid olla tagajärjerikkad tegelikus elus ja jumalariigi töös.

Sübtigu Jumal oma Waimuga kaswatustööd meie koolis nii, „et meie pojad oleksid kui taimed, mis hästi kaswatatud nende noores põswes; meie tütreid kui nurgasambad ilusasti raiutud suure hoone wiisi.“

R. Winglas.

Kristlik kasvatus

Täna waatleme kristliku kasvatuse küsimust kõigis meie kogudustes, et saaksime õige kujutluse suurest eesmärgist, mille Jumal on seadnud oma rahwale kogu maailmas. Kristliku kasvatuse küsimus puutub meisse kõigisse kui koguduseliikmeisse. Mõned mõistawad seda. Kuid kui me weel ei mõista kristliku kasvatuse suurt tähtsust, siis peab meid selleks kaswatatama.

Mis on meie koguduse iseloom. Kas võime rahulduda ainult sellega, kui kuulame kord nädalas nende jutlusi, kellel on kohus seda teha, ja tunda, et meie oma kohustused on täidetud, kui oleme jumalateenistusel olnud. Niisugune madal ideaal võib mõne kiriku jaoks olla küllaldane, kuid adventrahwal ei ole sellest küllalt. Me teame, et meid on kutjutud selleks, et jutlustada teistele, mitte et ainult meile jutlustataks. Seda teades peame järgima oma Õnnistegijat ja õpetajat. Matt. 20, 28.

Armuõpetus ei ole midagi niisugust, mida võib mähkida rätikusse ja peita kindlasse kohta. See on sõnum, mida peab kuulutatama kõigile inimestele. Sõnutuse raamatu kirjutaja nägi adventrahwast olewat agaras töös ja kirjeldab neid kejet taewast leudawa inglisa, kuulutades igawest

ewangeeliumi walju häälega kõigile rahwastele, suguharudele ja keeltele. Kogudus, kes walmistab ette Isjandale wastuminemiseks, peab omama suure hulga kuulutajaid, kes tegutsewad oma võimetele wastawalt. Igal üksikul liikmel on täita oma ülesanne; igaüks peab teadma, mida adventkuulutuse tähendab ja peab olema walmis seda igaühale kuulutama julgelt ja kartmatult. Iga ainet tuleb meie ülemaailmses töös kasutada.

Sellest selgub, miks adventrahwas ei pea olema mitte ainult kogudus, waid ka kool. Iga liige peab õppima kuulutust ja seda, kuidas teda võimalikult rohkele arvule edasi anda kõige paremal wiisil. Koht, kus kuulutust õpitakse, on hingamispäewakool. Seetõttu peab iga koguduseliige kuuluma hingamispäewakooli. Kõik, kes on noored ja kogemusteta, peawad saama õpilasteks, et ise kord olla õpetajad. Adventkoguduses ei tohi olla ühtegi liiget, kes ei wõta osa aktiivselt ewangeeliumi kuulutamiseft wastawalt oma võimetele.

Ülemaailmses töös on mitmesuguseis mais mitmesuguseid olufordi. Mõnes maas on enam wabadust, teistes aga on kuulutamise lewitamiseks takistusi. Kuid kuulutus on kõikjal jeesama ja kuulutajate töö on kõikjal ühesugune. Kõik pea-

wad tegema niipalju, kui oluforrad jeda wõimaldawad, ja waatama Kristusele, kes teeb töö wõimalikuks ka raskustes. See põhimõte ühendab liikmeid igal pool: igauks teeb, mis tal on wõimalik.

Mõnes riigis on meil täielik wabadus organiseerida oma tööd nii, kuidas mõtleme kõige parema olevat. Seal wõime wäljatöötada ka täieliku kasvatusüsteemi. Nendes maades wõime oma lapsi õpetada oma koguduskoolides ja hiljem neid saata oma kekkoolidesse ja isegi oma ülikoolidesse. Kus oluforrad on niisugused, seal on meil wõimalik oma lapsi eemal hoida ilmliku kasvatus mõjudest ja neid kasvatada adventkoolides kogu nende õppimiseaja jooksul. See on suur eesõigus, ja Jumal ootab, et me jeda kõige paremini kasutaksime.

Teistes maades riik nõuab, et lapsed õpiksid riiklikes algkoolides. Meil ei ole lubatud saata lapsi oma algkoolidesse. Kuid misjuguised ka ei oleks kohalikud tingimused, me ei tohi kunegi loobuda Jumala plaanist, mis nõuab, et meie lapsed saaksid kasvatatud tema juhataste järgi, nii et nad oleksid juurdunud igawestes piiblis ilmutatud Jumala tõdedes. Me peame arvestama riiklike nõudeid kasvatuses, kuid me peame ka tingimata hoolitsema jelle eest, et meie lapsed saaksid oja neist eesõigustest, mida pakub kristlik kasvatus.

Singamispäewakool ja noorjoo-osakond oma mitmesuguste tegewusaladega pakuvad rohkesti wõimalusi, et õpetada noori. Seetõttu tuleb neid wõimalusi kasutada täiel määral, et meie noored tunneksid armuõpetuse tõde ja käesolewa aja kuulutust.

Piibel toob meile mitmeid näiteid, kuidas kristliku kasvatus ideaali wõib teostada isegi juurte raskuste juures. Mooses ei wõinud jääda kauaks oma wanemate juure. Tema ema wõis teda ainult mõned aastad kasvatada, kuid isegi nende piiratud wõimaluste juures juutis ta saata korda niipalju, et Mooses, elades waarao kojast, jäi ustawaks õpetustele, mis ta oli saanud oma emalt. Mooses jäi juureks kaswatajaks iisraellasele. Ta õppis kindlasti palju wäärtuslikku ka waarao kojast egiptuse tarkusest, kuid kõik see alistas eebrea kasvatusesele. Moosese wanemad tegid oma lapsi jaoks kõik, mis seisis nende wõimuses, ja Jumal tegi jelle oja, mis neil ei olnud wõimalik teha.

Waadake Taanielile! Ta wiidi noores eas oma wanemate kodust Baabüloni. Olles eemal eebrea kasvatus mõjust, teda kaswutati Kaldae tarkuses. Kuid Taanieli eebrea põhimõtted omajäid jõudu wormida ja walitseda Kaldae tarkust.

See tegi Taanieli ustawaks ja mõistlikuks elawa Jumala teenijaks.

Need juhud näitawad meile, et isegi seal, kus on halwad tingimused kristliku kasvatus teostamiseks, on Jumala lastel wõimalik jälgida tema plaani ja ustawaks jääda kristliku kasvatus põhinõuetele. Olles õpetatud paganlikest õpetajaist ja ümbritsetud uskmatusst jektikonnaist, Taaniel jäilitas siiski oma põhimõtted ja püüis läbi pikade aastate Jumala kuningriigi hea ehitajana.

Kristija Johannes jäi ilma reeglipärase kasvatus paremusest, kuigi ta oli eebrealane ja omas juurepääsu eebrea koolidesse. Need aga olid kõlbmatuks muutunud ega pakkunud eebrea noortele haridust, mis oleks neid teinud tugewaks jumalariigi töö jaoks. Kuid isegi kõrwes, kus ei olnud ühtki kasvatajat, õpetati Johannest Jumala poolt, jaades wõimjaks isiksuseks, nii et teda on wõrreldud juure reformija Celsiasega. Suurim õpetaja, kes kunagi maailmas on elanud, ütles jelle kõrweprohweti kohta, et ei ole teist naifest juundunud isikut, keda wõiks wõrrelda Kristija Johannesega kõlbelise karakteri juuruse ja tööleandumise poolest.

Jeesust ei jaadetud tolleaegsesse juutide kooli haridust omandama, kuid kui ta ajus kolmekümneaastaselt oma juurele tööle, olles tuntud ainult puusepa pojana, pani ta rahwa imestama oma mõjuwa õpetamisega. Tema õpetustes oli midagi, mis tõstis jelle kõrgemale üle wariseeride ja kirjutundjate õpetuste.

Jumal on meile kõigile eesmärgiks seadnud jaada oja kristliku kasvatus hüvedest. Mõned on wabad ning wõiwad toimida oma soowide kohajest, teistel on aga takistuseks waeus ja muud asjaolud. Adventrahwas peab igas riigis ja igas oluforras seisma nagu Taaniel ja Kristija Johannes, tõeliselt kaswatatud jumalikus asjus, ilmutades kõige puhtamat tarkust oma ümbruskonnas. Nende elu peab olema autoriteetne ja täis waimuliku jõudu, nii et kõik, kes näewad ja kuulewad neid, weenduwad jelles, et nad on Jumalast õpetatud.

Tõsi pealwe, ujina Jumala Sõna uurimise, töötuste usus wastuwõtmise ja Jumala tahtele alistumise wõib igauks jaada hariduse, mis teeb teda oma andele ja wõimistele wastawalt Jumala käskjalaks, kandes Tema elawat sõna sinna, kuhu ta kellegi jaadab.

Meie edu oleneb Jumalast. Ta wõib nõrkadest tööriistadest toha wõimelised me seaduse kuulutajad. Seepärast peame me ise, meie lapsed ja kõik koguduseliikmed omama kõrget kristliku kasvatus tajet ning pühendama kogu jõu pühaks teenistuseks, et lewitada Piiba Waimu wäel ülemailmet adventkuulutust.

W. T. Bartlett.

Milleks eelistada meie kooli

„Saada enesele tarkust, saada enesele mõistust; ära unusta mitte ja ära kalla kõrvale minu suunust.“ Dps. 4, 5.

Pühakiri sisaldab suurima väärtusega tarkust, seepärast on ta tähtsaim raamat maailmas. Jumala sõnas on kõik tundmise ja tarkuse varandused varjul. Ta jutustab maailma tekkimisest, inimese loomisest ja tema loomusest, patulangemisest ja inimese õnnetust seisukorrast pärast jeda kurba sündmust. Ta avab meie ees läinud sajandite ajaloo ja kirjeldab tulewiku sündmusi, sest „Jumal teab, mis on pimeas, kuna tema juures elab walgus.“ Ta käsitab mitmesuguseid elunähtusi ja nende põhjusti. Me kõige wäljendub temas Jumala suur armastus inimsoo vastu, mis awaldub peaaesjalikult lunastusplaanis. Ta õpetab meile teed Isa juure; ta näitab, kuidas korraldada oma wahelordi Jumalaga ja kaasinimestega. Selle raamatu kaudu tungiwad inimesteni igawesed walgusküürid jellest kes ütles endast: „Mina olen maailma walgus.“ Temas on seega suurim teadus varjul: teadus inimese pääsemisest, lunastusest ja teest ellu.

Piibel ei sisalda ainult tarkust ja ilmutust kõige kõrgema armundusest ja tahtmisest; temas peitub ka jumalik jõud ja wägi. Teadmised üksi ei wõi inimest päästa patu wõimusest ja igawesest jurmast. Maailmas on palju õpetusi ja teooriaid ülekohutust ja õigetest eluwiiisidest; inimesele püstitakse juured nõuded, millede täitmisel inimene peaks tõusma „ilininimeseks“. Kuid, kahjuks, ei saada palju kaugemale teadmistest ja eeskirjadest. Patune wajab abi ja jõudu, mis teda wabastaks inimsoo waenlase — kuradi — wõimusest.

Kuidas saab patune osa jellest wajalikust wäest? „Ma panen Sinu sõna tallele oma jüdamesse, et ma pattu ei teeks Sinu vastu.“ Laul 119, 11. Seega on Jumala sõna tarkuse ja wäe allikas igale inimesele; ilma jelleta ei wõi keegi saawutada elu õiget eesmärki; ilma jelleta on inimese elu kaotatud elu.

Noorsoo kaswatuse ülesandeid on istutada neisse õilsaid sihte ja õiguse põhimõtteid ja neid aidata leida teid nende eesmärkide saawutamiseks ning wiia ühendusse igawese jõuallikaga — Jeesuse Kristusega. Nad peawad õppima tundma ainult tõelist Jumalat ja Jeesust Kristust, keda tema on läkitanud. Noorte inimeste südamed on wastuwõtlilikud õpetustele ja wälistele mõjudele. Seepärast on noorusaeg ka suurte hädaohtude aeg. Hingewaenlane püüab neid eemaldada Jumalast ja juhatada wäärale teele. Kooli aeg on teatud mõttes ilmawaate kujundamise ja seisukohtade walmimise aeg. Kui sel ajal puudub õpilasele õige õpetus wõi teda juhitakse weel isegi wale teedele,

siis wõib see kujuneda saatuslikuks tema ajaliku ja weel enam igawese elu jaoks.

Me näeme, kahjuks, kuidas noorjugu tänapäew ikka enam Jumalast eemaldub. Paljud ei usu Tema olemasolusse enam; pühakirja õpetustele ei pöörduda tähelepannu ega taheta neid täita; taewa põhimõtteid tallatakse jalge alla ja naeruwääristatakse. Noored on täidetud madalamate instinktidega ja elawad sügawas patuelus. Paljud kaswatajad näewad langust nende juures, kuid nad ei oska neid aidata. Kaswatussüsteemist on wälja jäetud Jumala sõna õpetus, seepärast ei juudeta tõkestada kaswawat langust. Kuna inimeste õpetused on jageli wastolus elusõnaga ja neil puudub jumalik wägi, mis puhastaks südant ja pühitseks elu, siis on kaswatus ilma Jumala sõnata jõuetu täitma oma ülesannet.

Kui ei tohi pühakirja wälja lülitada kaswatusabinõudest. Wastupidi — talle peab antama teiste teaduste seas tähtsaim koht. Usuline kaswatus ei pea kunagi puuduma koolisüsteemis. Keeled ja üldteaduslikud ained on elus tähtsad ja neid peab õppima, kuna need on wajalikud eluülesannete täitmisel ja aitawad paremini tunda Issandat. Piibel on aga elu eluleib, mille läbi inimene elab. Seda ta peab jööma. Nagu noores eas inimene wajab ihulikult kaswamiseks rohkem toitu, nii peab ka iga noor hing waimulikult kaswamiseks end toitma rikkalikult eluleiwaga, et kaswada täieks meheks Kristusese. „Sest mis kasu on inimesel jellest, kui ta kõik maailma kasuks jaaks, aga oma hingele kahju teeks; ehk mis lunastamise hinda wõib inimene anda oma hinge eest.“ Matt. 16, 26. Kuna kaswatuse ülesanne pole inimest ette walmistada ainult jelle elu jaoks, waid palju enam tulewase elu jaoks, siis ei peaks ühelgi lapsewanental olema kõrgemat püüet, ega ühelgi kaswatajal suuremat sihti, kui et wõimaldada noortele kristlikku kaswatusi, kus Jumala sõnale ja tõdeõpetusele on antud wäärikas koht.

Meie koolid on Issanda eriliseks tööriistaks noortele kristliku kaswatuse andmiseks ja Tema riigi tööle ette walmistamiseks. Meile öeldakse prohwetli kuulutamise Waimu läbi:

„Kui kogudus, kui ühikühikud, kui me tahame seista õigetena kohtupäewal, siis peame tegema rohkem pingutusi meie noorte kaswatamiseks, et nad wõiksid olla paremini ette walmistatud mitmesugustele tööharuudele suures töös, mis usaldatud meie kätte.“ „Kogudus magab ja ei mõista laste ja noorte kaswatamise tähtsust.“ Edasi kirjub G. G. White tagasi wäite, nagu piisaks jellest, kui wälja walida ühikud tahklikud noored ja ainult neid koolitada Issanda wiinamäe töö jaoks:

„Millise waliku suudame me läbi wiia meie

Tänaupune ohvrinädal on 11.—18. juunini. Ohvrinädala wiimane hingamispäew ühtib ülemaailmse hingamispäewakooli 60-ne aasta juubeliga, milliseks tähtpäewaks on eesmärgiks, et iga liige koguduses oleks ka hingamispäewakooli liige.

Seda suurt juubelit ja eesmärki ühendati ohvrinädalaga seepärast, et anda kõigile võimalust juubelipäewal ohwrit tuua.

Adventmisjonitöölised toovad ohvrinädalal vähemalt ühe oma nädalapalga. Samuti kutsutakse õdesid-wendi tegema omaist wabatahtlikust ja heameelelisest südamest, ja neile jääb wabadus toimida oma seesmise käsu järgi, mida Jumala Waim neile käseb teha.

Jumala töö ja wiimane kuulutus laieneb kõikjal ja seda enam ta wajab jumalalaste ohvrimeeskust nii töös kui wahendite toomises.

Mis on ohwer? Ta on, teha wõi tuua midagi, mis harilikest tegudest ja annetest on suurem. Jumal andis Boja ohwriks, Paulus pühendas oma

elu ja olemise tööle. Dawid Livingstone ohwerdas end aafriklaste õnnistuseks, James ja E. G. White, Joseph Bates ja teised adventkuulutuse pioneerid elasid ja surid kuulutusele.

Samajugust ohwriwaimu, mida omasid kuulutuse pioneerid, wajab ka aeg ja kogudus, kes peab lõpetama töö. Ärgu hoidku meid tagasi mingi asjaolu wõi olukord kaasa aitamast teha tööd. Ärgem lassem waenlajel kustutada meis ohwriwaimu. Ärgem kuulgem tema kahtlustawaid kõnesid Jumala koguduse töö ja julaste kohta. Seda kõike waenlane teeb selleks, et tagasi hoida edu. Uskuge, et Jumal ise juhib oma tööd ja kaitses seda ja wiib ta wõidule oma ohwri-meelse rahwa kaas-töö läbi.

Andku Jumal meile oma Piha Waimu läbi ohwrikäsi südamesse ja toogem siis heatahtlik ohwer ja ärgem pangem vastu Waimu kutsule meie sees.

Ed. Mägi.

noorte seas? Kuidas wõime ütelda, kes oleks meist kõige ootustäratavam ja teeniks Issandat kõige paremini? Meie otsustamiseks me wõiksime wadata sellele, mis silma ees, nagu Saamuel, kui teda jaadeti leidma Issanda wõitut. . . Kas wõib otsustada, kes perekonna liikmetest on kõlblik Issanda tööle? Kõiki perekonna liikmeid peab kaswatatama, ja kõigi meie noortele peab võimaldatama meie koolide kaswatus. . . Nad kõik wajawad kaswatuist, mis neid teeks kasulikuks ja kõlbawaks wastutawatele kohtadele era- ja awalikus elus." „Counsels to Teachers“ p. 43. 44.

Teises kohas tunnistustes loeme: „Need, kes käiwad meie koolides, peawad jaama teistsuguse kaswatus, kui seda antakse harilikes koolides tänapäew.“ „Nad ei waja maailma õpetusi, wiise ja harjumusi. Nad peawad nägema, et õpetajad koolis hoolitsewad nende hingede eest ja et neil on otustaw huwi nende waimulikust heaolust. Ust on see suur põhimõte, mida peab kaswatama, sest Jumala kartus on tarkuse hakatus.“ Sealj. I. 501.

Piibli õpetamise ja õpetajate kohta loeme edasi „Kõigeparemaid jutlustajate talente peab kasutama piibli õpetamiseks meie koolides. Need, keda selleks walitakse, peawad olema põhjalikud piibli uurijad; neil peab olema sügaw kristlik kogemus; nende pall peab makstama kümniest.“ Sealj. I. 431.

Kõige suurem warandus wanematele ja kogudusele on nende lapsed ja noored. Meid peame Kristusele wõitma ja hoidma kristliku kaswatus läbi, kus piibel etendab peaosja. Jmaliku hariduse piiridmisel nad wõiwad kergesti minna kaduma ja milline kohutaw kahju see oleks! Meile näidatakse, et meie koolid peawad olema paigaks, kus meie lapsed saawad endale kristliku hariduse ja arendawad iseloomu igawiku jaoks. Meie eesõigus on omada Gestiis jellise kooli ja seepärast võimaldame ka meie noortele Jumala plaanis ettenähtud kaswatus meie koolis. Saadame siis meie lapsed õppima, toetame kooli oma mõjuga ja annetega, ning palume temale õnnistust kõigewägewamalt.

Ed. Ren.

Kristuse kool

Mida töötatakse kõigile Jumala lastele? Jes. 54, 13.

Kimeta üks õpetus, mida Jumal õpetab. Joh. 6, 45.

Kimeta weel teine. 1. Tesj. 4, 9.

Misjuguine õpetaja oli Jeesus? Joh. 3, 2.

Mida õpetab Piha Waim? Joh. 14, 26.

Kuidas teostatakse Kristuse poolt antud suur ülesanne? Matt. 28, 19. 20.

Misjuguine nimega väljendab Paulus oma oia jelles ülesandes? 1. Tim. 2, 7.

Kelle koolis me kõik oleme õpilased? Ew. 4,

Misjuguine on meie kui õpilaste eesmärk? 2. Tim. 2, 2.

Misjuguineest raamatust me õpime? 2. Tim. 3, 16. 17.

Kui paljud meist töötawad koguduse üleschitamiseks. Ew. 4, 16.

Kutse edule

Pühakirjas kirjeldatakse meie rahvast, kes jaaavad võtama Kristuse tulekut. Nende usk, sõna-kuulmine ja lootus Kristuse tulekusse on kirjeldatud Uue Testamendi lõpus. Taarwet aga kirjeldab oma lauludes käsu, mis antakse inglitele, kui nad lähewad wälja pühasid koguma: „Koguge mulle mu wagad, kes on minuga seaduse teinud ohwritoomise läbi.“

Jumala töö lõpetamine sijaalab endas ohwerdamise. Kui me toome niisuguse ohwri, mis me tunneme enestel fergesti wõimaliku tuma, siis tõuseb küsimus, kas me üldse ohwerdame. Tõelik ohwerdamine tähendab aga palju enam.

Kui iial oli aeg, millal Jumala walitud rahwas peaks ohwrimeelselt annetama, siis on see nüüd. Kutset abistamiseks on arwutamad kui iialgi ennem. Alles hiljuti saime teate ühest misjonipõltsult Aafrikas, et inimesed wõtawad niisuuril arwul tõde wastu, et tööliised ei tea, kuidas nende nõudeid rahuldada. Tõesti see on hilise wihma wäljawalamise aeg, — aeg, mille pärast oleme palwetanud aastaid.

Me loodame, et jelle aasta ohwrinädalal tuuakse juuri ohwreid. Meie pojad ja tütreid on läinud faugetesse maadesse, pühades rasketes olukordades wiia neile adventkuulutust, kes on waimulikus pimeduses. Kui meie misjoniantete waba wool peaks milgi põhjusel wähenema, siis me oleksime sunnitud andma tagasiööramise signaali. Kes meist tahaks näha tagasiastumist meie töös? See töö nõuab meilt kutsjet edasiminekuks. Me peame minema edasi, mitte üksi julgelt ja usaldawalt, waid ka ohwritoomise waimus, et Jumala töö wõiks edu olla.

General Konwerentzi poolt sel aastal meie diwisjonile annetaw toetus oleneb ära rikkalikult annetamisest mitte üksi hingamispäewakoollis, waid ka ohwrinädalal, ja meie wõtame siin endale eesõiguse paluda meie tööliisi ja liikmeid panna kindlad plaanid, kuidas jelle nädala festel koguda rikkalikke andeid Jumala töö jaoks.

Meie leiame palju annetamise eeskujusid wana aja Iisraeli läbieludest.

1. Üleskutse.

2. Moos. 35 ptk. me loeme Jumala kutsjet oma rahwale, et see annetaks rikkalikult tema pühama ja jaoks. See üleskutse tuli Jumalalt; see anti Jumala poolt kutsjutud juhtide läbi, ja taewas tahtis, et kõik annetaksid rikkalikult. Jumal näeb jelle wajaaliku olewat, et tema rahwas tõtaks temaga koos tema juures töös. Ta oleks wõinud seda teha ilma oma rahwa poolt toodawate wäiksete anneteta. Tema aga kutsus oma rah-

vast kaasa aitama jelles töös. Samuti ta wõiks lõpetada oma töö ka meie ajal, sest tema käes on kõik kuld ja hõbe. Kuid tema kutsjub kõiki tahtlikule annetamisele jelle töö jaoks.

2. Wastus jelle üleskutse peale.

Pange tähele kuidas Jumala rahwas wanasti wastas Jumala kutsjele. Siin me leiame, et „nemed tulid igamees, kelle süda teda ajas, kelle waim heal meel tahtis anda „need töid Jehowale ülestõstmise ohwri.“ (2. Moos. 35, 21). Wõime endale ettekujutada, kuidas nad tulid kofku ja pidasid nõu wajaaduste üle ja palwetasid jelle pärast; nad tuletasid aga ka meele Jumala õnnistusi, mis neile osaks saanud, ja nad awaldasid oma tänu jelle eest, tuues rikkalikke andeid.

3. Tagajärjed.

Millised õnnistused said Iisraelile osaks neil päewil. Ptk. 36, 5—7 me loeme nende üle. Rahwas tõi oma ande ja nad töid wahet pidamata, nii et kassapidaja oli sunnitud liidu esimehele üttema: „Rahwas toob wäga palju, enam kui töötegemise juures tarwis läheb.“ Siis Mooses keelas rahvast, et nad ei pidanud enam tooma. Milline imeline läbielu! Misjuguine rõõm ja õnnistus saaks osaks praegusele Jumala kogudusele, kui me näeksime niisugust annetamist.

Meie kaasustlikud Aafrikas on hingestatud ohwri waimust. Ühes sealjes meie koguduses awaldus wiimasel üldisel ohwerdusnädalal erilise ohwriwaim. See kogudus koosneb 190 liikmest ja nad annetaksid kofku 657 šillingut (umbes sama palju Eesti kroone), mis teeb liikmele läbistiku ligi 3½ krooni. Sealt rahwa teenistustajari kõi-gub aga 12—20 šillinguni nädalas, nii siis umbes niisama kui meiegi oludes. Meie ehk küsime, kuidas nad seda wõiwad? See nõuab tõeliku ohwriwaimu ja me wõime olla kindlad, et Jumal seda neile tajub.

Peame meeles, et Jumal soowib „et me ise ennast temale annaksime. Kui meie end temale pühendame, — ihu, hinge ja waimu, siis see tähendab, et me kuulume Jumalale kogu oma warandusega, mida peame olema tahtlikud panema tema altariile. Kõik meie isiklikud huwid omawad siis meie elus teisejärgu tähtsuse Jumala töö kõrwal. Tema töö peab meil olema esikohal. Sed- wennad, mõelgem ohwrinädalale sel aastal ja annetagem tahtlikumalt ja heldemalt kui iialgi enne.

W. E. Read.

OHVRINÄDALA PUHUKS

on loengud „Ohwrinädal“, „Kutse edule“ ja „Meie ohwer“.

Meie ohver

Sõna ohver on farm väljendus. See ei tõla hästi harilikule inimese kõrvale. Jätk, kes ei ole puudutatud Kristuse armastusest, ei taha heameelega ohverdada. See on temale mõtetu.

Ohverdamine läheb midagi maksma. Sa ei saa midagi ohverdada ilma väärtuse äraandmata. Kui Taavet soovis ohverdada Issandale, siis Ornan tahtis anda temale paiga, kus ohverdada, ja ta weisef, aga Taavet ütles: „Ei mitte, sest ma tahan dieti täie raha eest seda osta, sest ma ei taha mitte seda, mis sinu pärast, Jehoovalle võtta, ega põletamisohvrit, mis ma ilma saanud.“

Ma olen kindel, et ohvrinädal on tõsine ohverdus paljudele meie töölisele ja liikmetele. See tähendab dieti ohvrikund, kus ära anname oma nädalapalga. Ma usun, et ohvrinädal võiks olla meile juureks õnnistuseks, kui me ta teeme tõeliselt ohverduse nädalaks, kus ei võta osa mitte ükski liige vaid kõik. Et kõik kogudus oleks kui üks pere, et ohverdataks midagi oma Õnnistegijale ja tema tööle. Seda võidakse saavutada mitmel teel. Näiteks, meie toit võib olla sel puhul lihtsam.

Meie töölised liitudes ja asutustes annavad ühe nädala palga. Ma usun ka, et juur osa liikmeid teeb seda, mis on selle nädala mõte.

Kui sa ei ole toonud ohvrit, siis oled jäänud ilma õnnistusest ja ei lähe kaasa teistega meie divisjonis ja fogu maailmas.

Mõtlegem neile, kes ei saa töötada, kellel ei ole siisjetulekut, mitte üks nädal, vaid 52 nädalat. Kas me ei saa siis läbi 51 nädala palgaga. Issand on olnud meile hea. Meie rahvas on ikka leidnud tööd.

Mõtlegem meie Õnnistegija eneseohverdavale elule; ta ei teinud seda ühel nädalal, vaid fogu eluaeg. Ta pühendas oma hinge, oma elu, oma armastuse, oma jüdamega fogu 33 aasta kestel. Tal ei olnud paika, kuhu oma pead panna, ja seda ta tegi sinu ja minu jaoks.

Jumal arvestab iga anniga, mis tuleb kohtlastest jüdamest.

Kuigi me teame, et meie töölised ja liikmed fogu maailmas on Issanda ustavad majapidajad, wahest tüdine ära aasta-aastalt ohvrit tunna. Ohvrinädala anded on tagasi läinud, muud anded on tõusnud. Kümnis on tõusnud ja ka liikmete arv.

Kas see asjaolu ei põhjustaks paremat ohvrinädalat? Miks iganääd ei tee plaani, kuidas võiks ohverdada nädalapalga? Tarvis on tööd, siis põllud on valmid lõikamiseks. Makedoonia-hüüd kostab igalt poolt. See on ka Issanda kutse. Vastame tema kutsele.

Üks värviline öde, kui hakkas uskuma meie tõe, ütles meie töölisele: „Kuidas te olete kuulutanud seda tõe juba nii kaua ja meie juure tuletate alles nüüd. Mõõdunud aastal suri minu ema paganana. Kui teie oleksite tulnud warem, ma olen kindel, minu ema oleks uskunud. Nüüd ta on igaweks kaduma läinud.“ See aga ei ole ükski juhtum. On miljoneid, kes ei tunne Jumalat ega kellel ole lootust. Olgem meie nende hulgaist, kelle kohta Jumal võib ütelda: „Koguge mulle mu wagad, kes mu seaduse järele teevad ohvri juures.“

E. R. Colson.

H. p. kooli juhtidele

Meie liikumisele on tähtis, et iga hingamispäewakool oleks elujõuline. Selleks tuleb ta hästi korraldada. Tema ülesanne on võita ja kasvada hinge igawikule. Ta tahab arendada oma liikmeid nii, et neis kõigis peegelduks Kristuse täiuslik sarnaduskuju. H.p.-kool on alati täitnud oma tähtsa ülesande. Pikkade aastate möödudes on võidetud tuhandeid hinge kooli läbi. See kool on Kristuse kasvatusasutus tervele Jumala kogusele.

Käesoleval aastal 18. juunil pühitseme terwes maailmas 60. aastast h.p.-kooli tegemise juubelit. Kindlasti on valmistand iga kogudus ja grupp, et tema h.p.-kool oleks taotlenud üles-

seatud eesmärgid. Loodame, et võime h.p.-kooli juhtide ja kirjatöötajate hoolsa töö läbi järgmise weerandi aruandes näha rõõmustavat pilti. Iga kogudusliige olgu h.p.-kooli liige. Üksi seiswaid liikmeid peab siduma kooliga koduosakonna kaudu, neile selleks jagades wastawad kaardid. Teiseks tahame loota, et hea ja alatine meeletuletus wiib ka kaaswõitlejad igapäew õppetüki õppimisele. Kui mõni kogudus ja grupp oma koolis ei ole weel saavutanud seatud eesmärgi, siis, ka-jutage selleks kuni juubeli päewani ülejäänud aega kasvatusliikude eesmärkide saavutamiseks meie h.p.-koolides. Hea on kui koolide juhid ja kirjatöötajad uurivad 1. weerandi aruannet.

Hingamispäevakool

Täna on hingamispäevakooli päev. Meie pühitseme oma hingamispäevakooli kuuekümmendat aastapäeva. Sellel ajal teeme pingutusi, et koguda hingamispäevakoolidesse ka see suur oja koguduse liikmeid, kes on saanud harjumuse sealt puududa.

Kui jeda kirjutust loewad jääraied liikmed, siis pöördun nende poole tungiva üleskutsega, et nad hakkaksid külastama järjekindlast hingamispäevakooli.

Teen selle üleskutse, sest tunnen isiklikest kogemustest õnnistusi, mis olen sealt saanud.

Meie ajaloos on olnud hingamispäevakool alati olemas. Ta on alusosakond meie liikumises, sest ta edustab kõiki teisi tööosakondi koguduses. Kus iial meie liikmed koguvad hingamispäeval koosolekule, seal on hingamispäevakool. Omada kogudust ilma hingamispäevakoolita oleks peaaegu mõeldamatu meie liikumises.

Päris võimatu on mõõta hingamispäevakooli tähtsust meie töös. See on suurim tegur wanadele ja noortele piibli õpetamises. Kes on lapsepõlvest alates kasvanud jelles kuulutuses, teavad, mis tähendab hingamispäevakool neile, kuna nad on aasta-aastalt omanud sealt õpetusi ja juhatusi.

Kirjutage endale ette, kui palju kaotavad need, kes harjumusest puuduvad hingamispäevakoolist. Kui nad ainult teaksid, kui palju vajavad nad just neid õnnistusi, mida annab neile hingamispäevakool!

Küüd pingutavad meie töölised üldiselt, et

kõiki koguduseliikmeid tuua alatisteks hingamispäevakooli külastajateks. Nad teevad jeda ära tundes hingamispäevakooli suur väärtust kristliku iseloomu kujundamisel. Väevadel, kus puhuvad mitmesugused õpetusetuuled, on tähtis olla teadlik sõnast. Suuri kuulutuse põhitõdesid peab uuritama jälle ja jälle. Me pole iial liig teadlikud tões. Meil on tarvis ikka uuesti uurida Jeesuse elu ja lunastusplaani tähendust.

Mõelge, milline suur ewangeelne tähendus on hingamispäevakooli tööst. See on mulle tähtsaks muutunud, kui olen jälginud hingamispäevakoole paljudes maades.

Ühel hingamispäeva hommikul valmistusin minema hingamispäevakooli maal, mille keelt ma ei osanud. Üks juhtidest küsis mul: „Tahad sa tõesti minna hingamispäevakooli täna hommikul? Sa ju ei mõista, mida sa kuuled.“ Vastasin: „Ja, ma lähen, sest vähemalt ma mõistan jeda, mida ma näen.“ Ja mida ma nägin? Tuhat tõelist usklikku usinasti uurimas Jumala Sõna. Ma nägin rõõmupisaraid woolavat paljudelt nägudelt, kui nad kuulsid aruannet misjonitöö edust.

Meie hingamispäevakoolid on misjonifava otseised toetajad. Kuna meie töö on levinenud kogu maailma, siis hingamispäevakoolid on just omanud kasvava tähtsuse selle töö ülalpidamises. Igavik näitab lord kõigi annetuste ja ohverduste tagajärgi. Palvetame ja töötame selle piiride eduks, tuua iga liige hingamispäevakooli alatisteks külastajaks.

J. L. McElhann.

Isiklike mälestusi

Kuusikümmend aastat organiseeritud hingamispäevakooli tööd! Kui pikalt see kõlab! Kui liibike see näib! Mäletan jeda õnnistusrikas hingamispäeva, kui mind wiidi hingamispäevakooli teenistusele Des Moines, Iowal „ilemasje tuppa“, mis oli jelleks otstarbeks üüritud. Kui olin juba wiibinud seal kolm hingamispäeva, siis kirjutati mu nimi väikesse liikmete nimistusse, nagu oli see tollal kombeks. Minu õpetajaks oli kadunud wanem W. A. Colcord. Ta oli väga mures minu pärast, kuid mina olin tihti väga pikaldane aru saama tema headest piiridest. Pidin tunnistama tema hiilgavat õpetamise võimet ja imestasin ta piibli tundmist. Tema eeskuju mõjul hakkasin mõistma h.p.-kooli õpetajate tähtsust piibliuurimise vahendina, ja ma õppisin ka olema tähelepanelik ja piisav uurimises. Tolleaegne hingamispäevakool oli sarnane tänapäeva koolidele, wäljaarvatud misjoniloengud.

Hingamispäevakooli üldise tegemusega tutvusin öde L. L. Nicola kaudu, kes oli Iowa hingamispäevakoolide sekretär. Tema sai mu heaks sõbrannaks ja olles temaga, hakkasin armastama teda ja tööd, mida tema armastas. Kuigi ta on läinud puhkama juba palju aastaid tagasi, pole ma siiski unustanud ta mõju enesele ja õppetükke, mida ta õpetas. Seal oli lord, et iga kohalik kirjatõimetaja saatis hingamispäevakooli rahad öde Nicolale, kui liidu h.p.-koolide sekretärile. Iga veerandi lõpul saabus raha ja aruanded. Tema tööd jälgides õppisin hoolikult ja ustavust igas piirasjas. Igaford, kui aruanne oli põhjalikult

HINGAMISPÄEVAKOOLI 60. AASTA JUUBELI-PÄEVAL, 18. JUUNIL,

loetagu koosolekul artiklid „Hingamispäevakool“ ja „Isiklike mälestusi“.

läbi nuritud, saadeti vastuseks rõõmus kiri. Tol ajal olid kohalike kirjatöötajate mead harilikud ja oli tarvis kannatust nendega käitumises.

Ma õppisin siis tundma vajadusi laste õpetähtide koostamiseks. Minult vähehed liidud pidasid laste koosolekuid, aga õde Nicola oli väga agar selle idee läbiwiimisel. Tema pühendas mind kohaste õpetähtide valmistamise üksikasjusse, mis pidid olema õpetuslikud ja waimulikud. Mäletan hästi, kuidas mu sõrmed walutasid, aidates teda lõigata välja kaarthümbroleid igale lapsel andmiseks. Olin ma huvitatud? Teadsin tolkorral, et mind trilliti. Ei mõelnudki sellele, et õppisin seda, mis oli hindamatu tähtsusega minu hilisemas töös, kus on mul eesõigus olla praegu.

Wõib olla sellest pilgust minewiku päewadele aitab. Siis tuli ümberkorraldus aastal 1901, kus nende ridade kirjutaja waliti sekretäriks ja peale selle waliti ka kümneliikmeline osakonna nõukogu. Kontor wiidi General Konverentsi juurde. Algu- ses oli sekretär ja üks stenografi kullaldane hingamispäewakooli osakonna töös, kuid kiire töö edu ja alatikaswarrad kohustused nõudsid tööliisi juurde, kuni praegu üheksa-kümneliikmeline tööliste koosseis on tegewuses hingamispäewakoolitööga üf- finda, et hoida hiigelrattast alatises liikumises.

Kui mõtlen tagasi noile päewile, siis olen mõ- jutatud auhartusest, mis ma tundsin meie hinga- mispäewakooli õpetähtide juures! Ei olnud siis erilist kawa laste jaoks. Pikkamööda hakkasid lasteklasside õpetajad nõutama kohasemaid õppe- tähte. Meie peaosakonnast arwestasime vajadus- tega ja hakkasime plaanitsema. Tagajärjeks oli meie praegune süsteem, kus õpetähtid on wäike- lastele, kooliealistele, junioridele ja noortele nen- de waimulikkude vajaduste kohaselt ja hingamis- päewakool on saanud rõõmustuseks nii õpetaja- tele kui õpilastele. See tähendab aga eraldi tööd wiie eriliigi õpetähtide valmistamiseks igal wee- randil. Kui tehti korraldus iga liigi õpetajatele juhiste andmiseks „Hingamispäewakooli Tööliise“ (inglisekeelne ajakiri) näol, siis töökoormatus suu- renes ja oli tarwis väga hoolikat plaanitsemist, et järjekindlast anda õpetähte ja juhiseid. Kuid

ja weerandid möödusid ilma puhkusaegadeta. Kuid me täname Jumalat, et ta andis tarkuse ja jõu töölistele luua ja läbi wiia kawasid, mis on saa- nud jääraseks õnnistuseks.

Hingamispäewakooli annetustes on olnud suur arenemine. Algu- ses olid annetused pealiskaudsed ja need koolid tegid hästi, kes andsid pool annetu- list misjonile ja kulutasid teise poole enestele. Noil päewil polnud kindlat süsteemi milleks kasutati hingamispäewakooli raha, sest weerandi lõpuks oli nutretsetud tarwilikke esemeid, kirik wärwitud wõi mingi muu vajadus rahuldatud; ja keegi waevalt oleks aimanud, kui palju wõinuks hoida kofku mis- jonile. Geskirjad General Konverentsist hakkasid muutma asju. Endine Vermonti liit oli esimene, kes andis kõik h.-p.-kooli annetused misjonile, kor- raldades erikorjandused kohapealsete tarwituste ra- huldamiseks. Wõttis kuus aastat aega, kuni kõik koolid ühinesid sama põhimõttega; kuid see wiidi läbi ja kooli tarwitused olid samuti rahuldatud, kui waremgi. Kõik on tänapäew tuttawad hinga- mispäewakooli annetuste plaaniga ja on ühine- nud sellega fogu maailmas.

Põhimõtteid, mis on kujunenud aastate jook- hul, ei saa ükski heita ära. Wõiksimu uuesti kor- rata neid:

1. Iga usklik täisõiguslik hingamispäewa- kooli liige.
2. Iga liige õigel ajal kohal igal hingamis- päewal.
3. Igapäewane õpetähtide õppimine.
4. Iiklik töö iga õpilasega.
5. Kõik korralised h.-p.-kooli anded misjonile.

Nõnda on möödunud hingamispäewakooli arenguaastad. Ükski ei wõi mõda tagajärgi hin- gedepäästmises selle töö läbi. Möödunud töö edu esitab nõude tänapäewa tööliisele seada endale mo- tofs: „fõrgem tase õppimises, kõrgem tase läbi- eludes, ja kõrgem tase teenimises.“

Meie elame maailma ajaloo lõpupäewil. Ju- mal on ujaldamud oma rahwale väga püha ko- hustuse. Wõiks hingamispäewakool jätkata olla tee igawejele rikkusele ja valmistada inimesi ette tulewiku suurtele sündmustele. **Flora Mummer.**

Aruande kohta

Tahaksin siinkohal mainida mõnd tähtsat punkti 1. weer. aruandes.

1. Sea eduga töötawad 19 h.-p.-kooli, mil- listest üheksa, alates Kaplaga, omawad keskmise osawõtu üle 100%. Kuus järgmist ületawad 90%. Tähtis on, et kõik piüüawad tõsta keskmise osawõtu %. Willegi pärast on 10 h.-p.-kooli jät- nud märkimata keskmise osawõtu. Loodan et kir- jutajad seda järgmise aruande saatmisel teewad.

2. Igapäew õpetähti õppijaid on meil wõrd- lemisi wähe. Wõib olla ei ole see kullaldast sele- tust ja ülesõhutust leidnud. Midagi ei wõi olla

tähtsamat kristlasele kui igapäew õppida kirjast.

Betsjeri 65%-ga seisab esimesel kohal. Temale järgneb Tapa 54% ja Walla-Rummu 44%. Ka siin tuleb igal kaaswõitl ajal teha kaasa selle ühise põhimõtte taotlemine.

3. Alati kohalolijaid on kõige enam Halliku grupis — 100%. Teisel kohal on Wõltsjamaa, ja temale järgnewad Tapa, Betsjeri, Määri, Koogiste jne.

Dotan täpselt ja head aruannet igalt h.-p.-kooli kirjutajalt 5. juuliks s. a.

W. S.

Hingamispäevakooli aruanne, I. veerand 1938. a.

Hingamispäeva- koolid	Koguduse liikmeid	Kooli liikmeid	Keskmine osavõtt	Osavõttu % _o	Sünnip. ja põh. a.	12. hing. p. anded	13. hing. p. anded	Kõik anded kokku	Alati kohal	Igapäev õppetükki õppinud
1. Rapla	8	11	14	127	—	7.27	0.56	7.83	4	—
2. Lelle	10	10	12	120	—	13.11	4.61	17.72	5	—
3. Vana-Kuuste	16	10	12	120	—	9.04	3.03	12.07	8	—
4. Västriku	3	5	6	120	—	5.40	—	5.40	—	—
5. Kil.-Nõmme	12	13	15	115	—	—	—	—	3	—
6. Vändra	9	7	8	113	—	4.70	—	4.79	1	—
7. Tapa	20	26	28	108	2.—	38.08	11.—	51.08	17	14
8. Põltsamaa	53	55	59	107	—	30.80	3.72	34.52	43	—
9. S.-Jaani	27	25	26	104	0.50	12.71	2.06	15.27	6	—
10. Haapsalu	17	10	10	100	1.—	9.07	1.16	11.23	3	—
11. Halliku	11	10	10	100	—	7.25	1.75	9.—	10	—
12. Järva-Jaani	28	32	32	100	0.50	9.97	1.92	12.39	—	—
13. Paide	30	15	15	100	—	10.12	0.40	10.52	—	—
14. Paldiski	1	3	3	100	—	1.20	0.50	1.70	—	—
15. Pikavere	6	8	8	100	—	2.75	0.48	3.23	2	—
16. Tallinn 4.	28	21	21	100	—	41.16	13.84	55.—	4	—
17. Tõrva	25	30	30	100	—	15.09	1.48	16.57	12	—
18. Türi	32	17	17	100	—	15.90	3.54	19.44	4	2
19. Valga	38	32	32	100	—	16.—	2.54	18.54	6	5
20. Paadremaa	17	18	17	94	—	11.05	1.43	12.48	6	—
21. Vihula	11	14	13	93	—	7.37	—	7.37	—	—
22. Määri	27	27	25	92	—	10.88	2.21	13.09	17	—
23. Alavere	11	11	10	91	—	7.90	1.50	9.40	4	—
24. Pärnu	96	131	119	91	1.—	58.41	12.34	71.75	42	18
25. Koogiste	9	10	9	90	—	4.57	0.85	5.42	5	—
26. Jõgeva	25	28	24	86	0.20	17.—	2.43	19.63	2	1
27. Tallinn 2.	185	180	152	84	1.—	164.74	21.59	187.33	29	10
28. Antsla	24	24	20	83	—	2.10	1.26	3.36	—	—
29. Sutlepa	6	6	5	83	—	2.28	0.47	2.75	3	—
30. Abja	19	20	19	80	—	4.26	0.83	5.09	—	—
31. Narva	111	109	86	79	—	72.53	12.76	85.29	26	10
32. Karja	23	25	19	76	—	8.17	1.45	9.62	—	—
33. Kullamaa	18	24	18	75	—	9.43	0.34	9.77	—	—
34. Kärdla	14	12	9	75	—	5.15	0.29	5.44	5	1
35. Tallinn 1.	172	187	139	74	—	168.06	26.32	194.38	37	21
36. Käru	19	11	8	73	—	6.97	1.85	8.82	7	—
37. Nõmme	55	55	38	69	—	35.53	4.51	40.04	10	4
38. Otepää	16	13	9	69	—	8.16	1.21	9.37	—	—
39. Petseri	15	23	16	69	—	15.27	2.44	17.71	15	15
40. Tartu 1.	299	249	168	68	10.—	213.92	49.31	273.23	36	14
41. Jõhvi	18	17	11	64	1.—	11.96	3.97	16.93	5	—
42. Valkla-Rummu	15	32	20	62	—	15.84	3.56	19.40	9	14
43. Muhu	19	18	11	61	—	3.20	0.78	3.98	—	—
44. Kuressaare	45	36	19	53	—	8.76	3.80	12.56	4	2
45. K.-Kavastu	20	21	11	52	—	15.57	1.65	17.22	—	—
46. Võru	26	38	14	37	—	12.07	6.55	18.62	—	—
47. Emmaste	4	3	—	—	—	2.30	1.50	3.80	4	—
48. Abja	13	14	—	—	—	—	—	—	—	—
49. Keila	5	5	—	—	—	0.80	0.25	1.05	—	—
50. Rakvere	53	43	—	—	—	38.86	7.—	45.86	—	—
51. Sõrve	5	6	—	—	—	1.09	0.51	1.60	—	—
52. Tallinn 3.	94	102	—	—	—	48.27	0.35	48.62	—	—
53. Tartu 2.	—	34	—	—	—	—	—	—	—	—
54. Viljandi	48	43	—	—	—	13.85	3.85	17.70	—	—
55. V.-Roela	8	8	—	—	—	—	—	—	—	—
56. Kõoküla	6	6	—	—	—	5.—	4.75	9.75	—	—
	1911	1966	1351	69	17.20	1260.78	231.85	1509.83	394	131

Lehekülgi 79 ja 80 ei ole.